

Skatteministerens kommentarer til henvendelsen fra Dansk Industri (L 43 - bilag 28)

Dansk Industri skriver indledningsvis, at de er opmærksom på, at der kan opstå utilsigtede virkninger ved samspillet mellem de forskelligt indrettede skattesystemer og systemer til social sikring i Danmark og vore nabolande. Imidlertid finder de, at forslaget om allerede med virkning fra 1. januar 2000 at skifte lempelsesprincip for lønindkomst erhvervet i udlandet af personer bosiddende og socialt sikret i Danmark er meget problematisk for såvel de berørte medarbejdere som for virksomhederne.

For det første forringes skattevilkårene for de eksportmedarbejdere bosiddende i Danmark, der som et naturligt led i virksomhedens organisering arbejder skiftevis hjemme i Danmark og ude på eksportmarkederne. En forringelse af vilkårene vil skade virksomhedernes eksport og dermed valutaintjening, hvilket efter Dansk Industris mening ikke fremgår på tilstrækkelig vis af lovforslagets bemærkninger om de erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Dernæst anføres, at konkurrencepositionen forringes for de virksomheder, der tjener valuta til landet ved at udleje dansk arbejdskraft, idet skattereglerne vil blive ringere end vore konkurrentlandes (bl.a. de andre nordiske lande). Endvidere risikerer Danmark som følge heraf at miste en del af den mest mobile arbejdskraft til udlandet med tabt skatteprovenu til følge.

For det tredje vil ændringen med virkning allerede fra 1. januar 2000 grundlæggende forrykke vilkårene for de virksomheder og medarbejdere, der har handlet i tillid til gældende skatteregler, uden at de har nogen reel mulighed for at tilpasse sig de nye vilkår. Dansk Industri er derfor af den opfattelse, at lovforslaget bør indeholde overgangsregler, der som minimum friholder allerede indgåede aftaler indgået i tillid til gældende regler.

Kommentarer:

For så vidt angår den første indvending mod lovforslaget, kan anføres, at det ikke er min vurdering, at lovforslaget vil have denne effekt på

medarbejdernes villighed til fortsat at arbejde i et af de omfattede lande. Lovforslagets ændring fra eksemptionslempelse til creditlempelse indebærer nemlig udelukkende, at arbejde i udlandet skattemæssigt ligestilles med arbejde i Danmark.

Såfremt skattefordelen ved eksemptionslempelsen ikke reelt er tilfaldet virksomheden, må det imidlertid ventes, at de berørte arbejdstagere må kompenseres med højere løn. I det omfang dette vil være tilfældet, bortfalder en utilsigtet fordel for de pågældende virksomheder, som eksemptionsprincippet indebærer. Der er dog ikke grund til at opretholde en sådan særordning, der jo i givet fald i realiteten ville fungere som en eksportstøtte.

Spørgsmålet om erhvervslivets rammevilkår, herunder hvilken skat henholdsvis virksomhederne og medarbejderne skal betale, er en diskussion med et videre perspektiv. Som eksempel kan nævnes publikationen »Erhvervslivets skattemæssige rammevilkår« fra oktober 1999.

For så vidt angår konkurrencepositionen for virksomhederne, kan anføres, at samspillet mellem eksemptionsprincippet og lovvalgsreglerne om social sikring tilskynder i visse tilfælde til at udføre arbejde, herunder også rent danske opgaver uden for Danmarks grænser. Ved lovforslaget fjernes dette incitament til eksport af dansk arbejdskraft. Lønmodtagerne mister samtidig incitamentet til at påtage sig arbejde i udlandet for en udenlandsk arbejdsgiver frem for i Danmark for en dansk arbejdsgiver. Den tidligere favorisering af arbejdsgivere i de pågældende lande på bekostning af danske arbejdsgivere skulle således bortfalde.

Helt generelt er det i danske arbejdsgiveres interesse, at det ikke alene på grund af skattereglerne er muligt for udenlandske arbejdsgivere at tilbyde dansk arbejdskraft et betydeligt større rådgighedsbeløb, end de selv er i stand til.

Det kan endvidere ikke antages, at et større antal medarbejdere vil flytte til udlandet, idet de så